Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

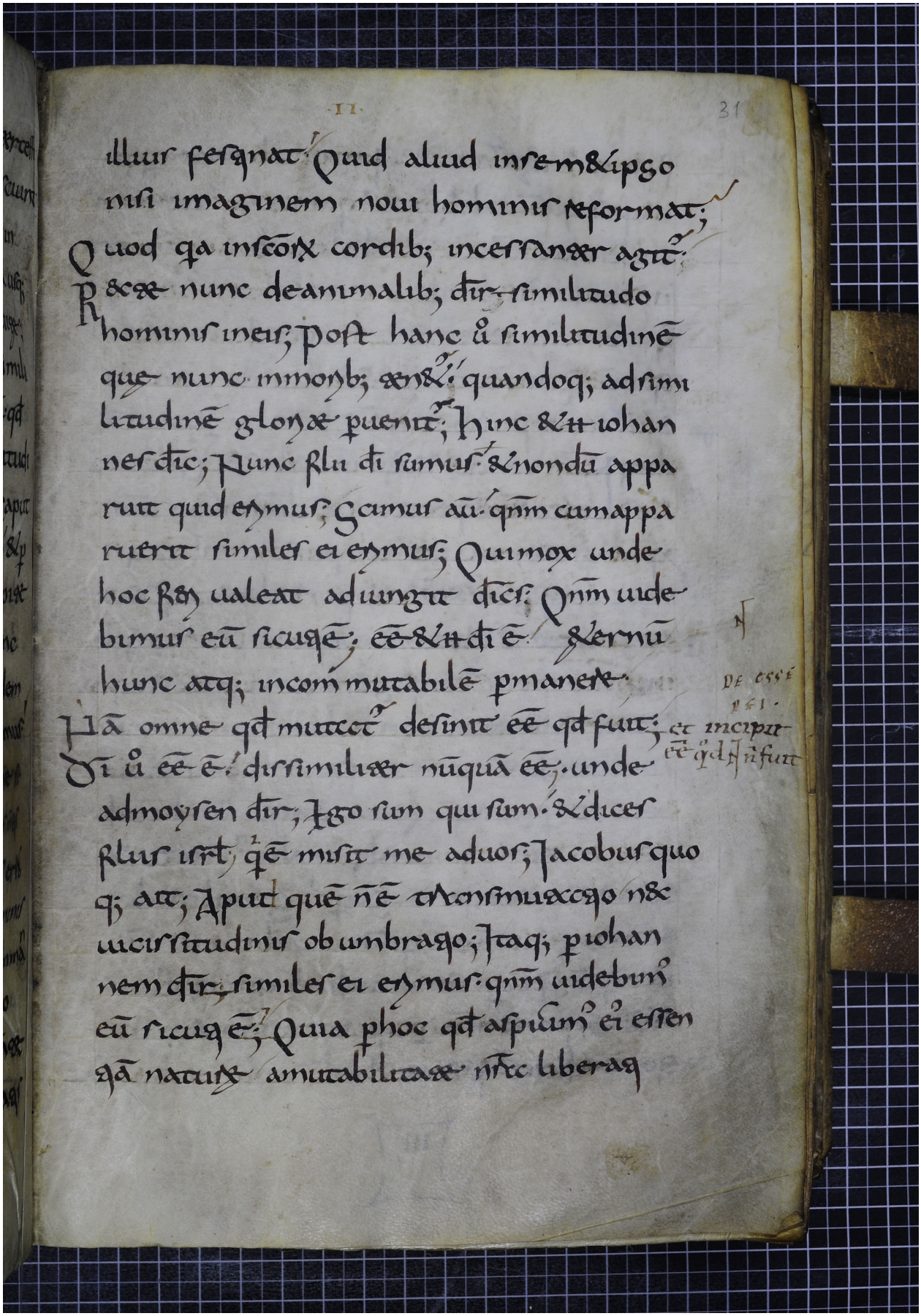

·II· 31

illuſ ſeſignat. Quid aliud inſe m&ipſo
niſi imaginem noui hominis reformat;
Quod qa inſcoⁿx cordib; inceſſanter agit.
Rectae nunc de animalib; dic; ſimilitudo
hominis in eis; Poſt hanc ů ſimilitudinē
que nunc in mon̄ib; ſentit. quandoq; ad ſimi
litudinē gloriae puenit; Hinc & it iohan
nes dic; Nunc filii dei ſumus. & nondum appa
ruit quid erimus; Scimus autem. quim cum appa
ruerit ſimiles ei erimus; Qui mox unde
hoc fieri ualeat adiungit dicens. Quim uide
bimus eum ſicuti eſt. & ſemper
hunc atq; incommutabilē permanere.
Nam omne qd mutatur deſinit eſſe qd fuit; et incipit eſſe qd non fuit
Dei ů eſſe eſt. diſſimiliter nunquam eſſe; unde
admoyſen dic; Ego ſum qui ſum. & dices
filiis iſrl; qui miſit me ad uos; Iacobus quo
q; ait; Apud quem non eſt transmutatio nec
uicciſſitudinis obumbratio; Itaq; pro iohan
nem dic; ſimiles ei erimus. quim uidebimus
eum ſicuti eſt; Quia pro hoc qd aſpicimus eum eſſen
qm natura immutabilitatem nitet liberaq